

на наслѣдството. Въ много мѣста тѣзи колонии карахъ робове, да обработватъ земитѣ имѣ. На противъ, въ сѣверъ имаше най-широко общественно равенство, което бѣше укрѣпено съ самостоятелна независимостъ. То направи колонитѣ Коннектикутъ, Родъ-Исландъ, Массачусетъ, Нью-Гампширъ и пр. чисто демократически господарства. У тѣхъ нѣмаше нито различия на общественни условия, нито челядни първенци, нито робуванье. Между тѣхъ нѣмаше двѣтъ крайности силни-господари и ниски робове.

Не само наредбата но и правителствата у колонитѣ бѣхъ различни. Тѣй споредъ грамотитѣ, (върху които като на основа сж съставени нѣкои колонии, каквото Пенсилвания, Мериландъ, двѣтъ Каролини и Георгия, отстѣпени за имотъ на лица и на обществото), тѣзи колонии имахъ си управитель назначенъ отъ господаритѣ. На тозъ управитель бѣше възложена изпълнителна власть, и той управляваше подъ надзора и контроля на короната. Други, напримѣръ въ Нью-Йоркъ са управлявахъ отъ кралевски управитель. Най-подиръ трети въ реда, на които са намѣрваше и Коннектикутъ, Нью-Джерси, Массачусетъ, Родъ-Исландъ и Нью-Гампширъ, са управлявахъ отъ метрополията.

Но ако колонитѣ си различавахъ въ тѣзи отношения, тѣ си приличахъ въ други. Тѣй всички са дѣляхъ на *общини*, отъ които са съставяхъ *графства*, а отъ графствата *щати*, готови да съставятъ единъ СЪЮЗЪ. Въ всичкитѣ общини са рѣшавахъ свободно мѣстнитѣ